

Intercollegiale Toetsing Indicatieproces

Begripsomschrijving

Onder intercollegiale toetsing wordt verstaan:

Een vorm van deskundigheidsbevordering waarbij verpleegkundigen als beroepsgenoten volgens een afgesproken systematiek reflecteren op het professioneel handelen van de casusinbrenger.

Bij intercollegiale toetsing staat het individuele professionele handelen van de deelnemer centraal. Hierbij gaat het nadrukkelijk niet alleen om de competenties van zorgverlener, maar kunnen alle CanMeds-rollen¹ aan bod komen. Bij intercollegiale toetsing wordt het professioneel handelen achteraf kritisch beschouwd vanuit ervaringen (eigen en andermans) en theoretische inzichten (beroepsnormen, kwaliteitsstandaarden, richtlijnen, protocollen, meetinstrumenten, theorieën en onderzoeksbevindingen).

Doelen

- Het vergroten van de kwaliteit van het (eigen) professioneel handelen in het zorgproces;
- Het bereiken van een leereffect voor de groep en het individu;
- Het verkrijgen van nieuwe inzichten en verbetervoorstellen voor toekomstig professioneel handelen.

Samenstelling groep

- De groep bestaat uit minimaal drie deelnemers en een procesbegeleider. Er wordt aangeraden om een maximum te hanteren van zes deelnemers per groep.
- Deelnemers zijn werkzaam als wijk-, dementie- of kinderverpleegkundige. Bij voorkeur hebben zij een actieve rol in alle fasen van het zorgproces.
- Eventueel kan worden deelgenomen door andere professionals die een bijdrage leveren aan het totale zorgproces.
- Het is aan te raden om een groep samen te stellen met beroepsgenoten vanuit verschillende zorgorganisaties.

Procedure

- Iedere verpleegkundige laat het eigen professioneel handelen regelmatig toetsen, bij voorkeur minimaal één keer per jaar.
- De verpleegkundige stelt een groep samen die voldoet aan de eisen.
- De casusinbrenger formuleert voorafgaand aan de bijeenkomst een persoonlijk leerdoel.
- Tijdens de bijeenkomst worden één of meerdere casussen ingebracht. Een casus geeft een terugblik op het individueel professioneel handelen in een gegeven situatie.
- De casus wordt zoveel mogelijk beschouwd vanuit de 7 CanMeds-rollen¹.

¹ Zorgverlener, gezondheidsbevorderaar, communicator, samenwerkingspartner, organisator, reflectieve zorgprofessional, professional en kwaliteitsbevorderaar

- De procesbegeleider kiest met de groep de werkvorm/methodiek die het beste past bij de groep en de casus.
- Toetsing van het individueel professioneel handelen vindt plaats aan de hand van:
 - Vaktechnische kennis en werkwijzen;
 - Geldende beroepsnormen, kwaliteitsstandaarden, richtlijnen en protocollen;
 - 'State of the art' inzichten binnen de professie;
 - Andere bronnen die richtinggevend zijn voor het professionele handelen (wet- en regelgeving, beroepsprofielen, beroepscode's et cetera).
- Een van de deelnemers maakt een kort – geanonimiseerd – verslag van de sessie en de besproken casus. De uitvoering van de verslaglegging rouleert per keer.
- Iedere deelnemer vult het verslag individueel aan met een persoonlijk leereffect.
- Het verslag wordt geüpload als bewijsmateriaal in het Kwaliteitsregister van de deelnemer. Tip: vul dit [formulier](#) in en voeg toe als bewijslast.
- Op basis van de duur van bijeenkomst kent de deelnemer in het Kwaliteitsregister ODA-punten toe aan de activiteit.

Eisen

De opzet en uitvoering van de intercollegiale toetsing past inhoudelijk en procedureel aan de beschrijving die hierboven is benoemd en voldoet aan de volgende criteria:

1. De groep heeft een omvang van minimaal drie deelnemers en een procesbegeleider.
2. De groep bestaat uit maximaal zes deelnemers.
3. Ter verificatie dat aan de inhoudelijke eisen is voldaan, vermeldt het verslag:
 - a. Het individueel professioneel handelen uit het verleden dat centraal stond;
 - b. Het dilemma, leerdoel of vraagstuk behorend bij de casus;
 - c. Informatie over de bevraging van de casusinbrenger;
 - d. Het leereffect van de groep;
 - e. Het persoonlijk leereffect.
4. Elke deelnemer streeft er naar minimaal één keer per jaar het eigen handelen te laten toetsen d.m.v. het inbrengen van een 'eigen' casus.

Hulpmiddelen

Koetsenruijter, R. & Heide, W. van der, 2014. *Reflecteren*. Amsterdam: Uitgeverij Boom

Bellersen, M. & Kohlmann I., 2021. *Praktijkboek Intervisie*. Amsterdam: Uitgeverij Boom

Dirks, S., Talen, A., Boer, M., & Stouthard J., 2020. *Het groot werkvormen boek voor de zorg*.

Amsterdam: Uitgeverij Boom

Schaub, M. & Beek, B. van de, 2018. *Intervisie leren*. Amsterdam: Uitgeverij Boom

Hendriksen, J. & Huizing J., 2011. *Intervisie werkvormen waaier*. Amsterdam: Uitgeverij Thema

Hendriksen, J., 2016. *Intervisie bij werkproblemen*, Amsterdam: Uitgeverij Boom/Nelissen

Hendriksen, J., 2016. *Handboek Intervisie*. Amsterdam: Uitgeverij Boom